

DYREKTYWA 2001/77/WE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

z dnia 27 września 2001 r.

w sprawie wspierania produkcji na rynku wewnętrznym energii elektrycznej wytwarzanej ze źródeł odnawialnych

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 175 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego²,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów³,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu⁴,

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) obecnie we Wspólnocie potencjał eksploatacyjny odnawialnych źródeł energii nie jest w pełni wykorzystany. Wspólnota uznaje potrzebę wspierania odnawialnych źródeł energii elektrycznej za sprawę priorytetową, w szczególności, że jej wykorzystanie niesie za sobą pozytywny wpływ na ochronę środowiska i przyczynia się do trwałego rozwoju. Ponadto może tworzyć lokalne zatrudnienie i pozytywnie wpływać na spójność społeczną, a także przyczyniać się do zabezpieczenia dostaw i umożliwić przyspieszenie realizacji celów Kyoto. Dlatego też niezbędne jest zapewnienie lepszego wykorzystania tego potencjału w ramach wewnętrznego rynku energii elektrycznej;
- 2) wspieranie produkcji energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii jest dla Wspólnoty sprawą wysoce priorytetową, co znajduje odzwierciedlenie w treści Białej Księgi w sprawie odnawialnych źródeł energii (zwanej dalej „Białą Księgą”), uzasadniającej to potrzebą lepszego zabezpieczenia i zróżnicowania dostaw energii, ochrony środowiska i zwiększenia społecznej i ekonomicznej spójności. Sprawę tę poparły Rada w rezolucji z dnia 8 czerwca 1998 r. w sprawie odnawialnych źródeł energii⁵ oraz Parlament Europejski w uchwale w sprawie Białej Księgi⁶;
- 3) zwiększenie wykorzystania energii elektrycznej wytwarzanej z odnawialnych źródeł

¹ Dz.U. C 311 E z 31.10.2000, str. 320 i Dz.U. C 154 E z 29.05.2001, str. 89.

² Dz.U. C 367 z 20.12.2000, str. 5.

³ Dz.U. C 22 z 24.01.2001, str. 27.

⁴ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 16 listopada 2000 (Dz.U. C 223 z 8.08.2001, str. 294), wspólne stanowisko Rady z dnia 23 marca 2001 r. (Dz.U. C 142 z 15.05.2001, str. 5) oraz decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 4 lipca 2001 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym). Decyzja Rady z dnia 7 września 2001 r.

⁵ Dz.U. C 198 z 24.06.1998, str. 1.

⁶ Dz.U. C 210 z 6.07.1998, str. 215.

energii stanowi ważny element pakietu środków zaradczych, niezbędnych w celu wdrożenia postanowień Protokołu z Kyoto do Konwencji ramowej Narodów Zjednoczonych o zmianach klimatycznych, a także wszelkich pakietów wytycznych mających znaczenie dla wywiązania się z przyszłych zobowiązań;

- 4) Rada w swoich wnioskach z dnia 11 maja 1999 r. i Parlament Europejski w swojej rezolucji z dnia 17 czerwca 1998 r. w sprawie energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii⁷ zwróciły się do Komisji o przedłożenie Wspólnocie konkretnej propozycji, nakreślającej ramowe wytyczne w sprawie dostępu energii elektrycznej produkowanej z odnawialnych źródeł energii do rynku wewnętrznego. Ponadto Parlament Europejski w rezolucji z dnia 30 marca 2000 r. w sprawie energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii i organizacji wewnętrznego rynku energii elektrycznej⁸ podkreślił wagę wiążących i ambitnych celów w zakresie wykorzystania odnawialnych źródeł energii dla poprawy wyników i osiągnięcia celów Wspólnoty;
- 5) dla zapewnienia wzmożonej penetracji rynku przez wytwarzanie energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, w średnim okresie czasu, należy zobowiązać wszystkie Państwa Członkowskie do wytyczenia krajowych celów indykatorywnych w zakresie zużycia energii elektrycznej wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii;
- 6) wspomniane wyżej krajowe cele indykatorywne powinny być zgodne z wszelkimi zobowiązaniami krajowymi, przyjętymi przez Wspólnotę w ramach Protokołu z Kyoto;
- 7) Komisja powinna dokonać oceny postępów Państw Członkowskich w zakresie osiągania ich krajowych celów indykatorywnych oraz stopnia ich zgodności z globalnym celem indykatorywnym, zakładającym 12% krajowego zużycia brutto do roku 2010, z uwzględnieniem faktu, że cel indykatorywny określony w Białej Księdze dla całej Wspólnoty na 12% do roku 2010, zawiera również praktyczne wskazania co do wzmoczenia działań zarówno na poziomie Wspólnoty, jak i w Państwach Członkowskich, mając na uwadze potrzebę uwzględnienia zróżnicowania krajowych uwarunkowań. Komisja, gdy to konieczne dla urzeczywistnienia tych celów, powinna przedstawić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie propozycje z ewentualnym wskazaniem celów bezwzględnie wiążących;
- 8) w przypadku wykorzystywania odpadów jako źródła energii, Państwa Członkowskie zobowiązane są do zachowania zgodności z aktualnie obowiązującym prawodawstwem wspólnotowymi w sprawie gospodarki odpadami. Stosowanie niniejszej dyrektywy pozostaje bez wpływu na definicje wymienione w załączniku 2a i 2b do dyrektywy Rady 75/442/EWG z dnia 15 lipca 1975 r. w sprawie odpadów⁹. Wsparcie dla działań na rzecz wykorzystania odnawialnych źródeł energii powinno być zgodne z innymi celami Wspólnoty, w szczególności z tymi, które odnoszą się do hierarchii przetwarzania odpadów. Dlatego też, gdyby takie wsparcie miało naruszać tę hierarchię, w ramach przyszłego systemu wspierania odnawialnych źródeł energii nie należy popierać spalania niesegregowanych odpadów miejskich;
- 9) definicja biomasy wykorzystana w niniejszej dyrektywie nie wyklucza użycia w

---

⁷ Dz.U. C 210 z 6.07.1998, str. 143.

⁸ Dz.U. C 378 z 29.12.2000, str. 89.

⁹ Dz.U. L 194 z 25.07.1975, str. 39. Dyrektywa ostatnio zmieniona decyzją Komisji 96/350/WE (Dz.U. L 135 z 6.06.1996, str. 32).

ustawodawstwie krajowym odmiennej definicji, sformułowanej w celach innych niż wymienione w niniejszej dyrektywie;

- 10) niniejsza dyrektywa nie wymaga, aby Państwa Członkowskie uznawały zakup gwarancji pochodzenia energii elektrycznej od innego Państwa Członkowskiego lub podobny zakup energii elektrycznej za element wypełnienia krajowego zobowiązania kontyngentowego. Jednakże w celu ułatwienia handlu energią elektryczną wytwarzaną z odnawialnych źródeł energii i udostępnienia konsumentowi przejrzystych kryteriów wyboru między energią elektryczną wytwarzaną z nieodnawialnych źródeł energii i energią elektryczną wytwarzaną z odnawialnych źródeł energii, gwarancja pochodzenia takiej energii elektrycznej jest konieczna. Systemy dotyczące gwarancji pochodzenia same z siebie nie implikują prawa do czerpania korzyści z krajowych mechanizmów wsparcia, funkcjonujących w poszczególnych Państwach Członkowskich. Ważne jest, aby wszystkie formy energii elektrycznej produkowanej z odnawialnych źródeł energii były zaopatrzone w gwarancje pochodzenia;
- 11) istotne jest również wyraźne odróżnienie gwarancji pochodzenia od wymieniających „zielonych certyfikatów”;
- 12) potrzeba społecznego poparcia dla odnawialnych źródeł energii znajduje odzwierciedlenie w wytycznych Wspólnoty dotyczących zakresu pomocy Państwa w dziedzinie ochrony środowiska¹⁰, która to pomoc, wśród innych możliwości, uwzględnia potrzebę wewnętrznej integracji kosztów zewnętrznych wytwarzania energii elektrycznej. Jednakże w odniesieniu do tego rodzaju poparcia społecznego nadal będą miały zastosowanie postanowienia Traktatu, w szczególności jego art. 87 i 88;
- 13) należy ustanowić ramy legislacyjne do celów rynku odnawialnych źródeł energii;
- 14) na szczeblu krajowym Państwa Członkowskie posługują się różnymi mechanizmami wspierania rozwoju odnawialnych źródeł energii, łącznie z „zielonymi certyfikatami”, pomocą inwestycyjną, zwolnieniami podatkowymi lub obniżaniem podatku, zwrotami podatkowymi oraz systemami wsparcia cen bezpośrednich. Jednym z ważnych środków osiągnięcia celu niniejszej jest zagwarantowanie sprawnego funkcjonowania tych mechanizmów z zachowaniem zaufania ze strony inwestorów do chwili uruchomienia stosownych ram Wspólnoty;
- 15) wobec niedostatecznego doświadczenia w zakresie funkcjonowania systemów krajowych i obecnie stosunkowo niskiego udziału wspieranej cenowo energii elektrycznej wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii, jest za wcześnie jeszcze na decyzję w sprawie objęcia całej Wspólnoty ramowymi systemami wsparcia tego rodzaju energii;
- 16) zachodzi jednak konieczność, po wystarczająco długim okresie przejściowym, dostosowania systemów wsparcia do stopnia rozwoju wewnętrznego rynku energii elektrycznej. Dlatego jest właściwe podjęcie przez Komisję zadania monitorowania sytuacji i przedstawienia sprawozdania z doświadczeń zebranych na polu stosowania systemów krajowych. Jeżeli jest to konieczne, w świetle wniosków zawartych w przedmiotowym sprawozdaniu, Komisja powinna przygotować dla Wspólnoty wniosek

---

¹⁰ Dz.U. C 37 z 3.02.2001, str. 3.

włączenia w jej ramy systemów wsparcia energii elektrycznej wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii. Wniosek ten powinien przybliżyć osiągnięcie krajowych celów indykacyjnych w zgodności z zasadami funkcjonowania wewnętrznego rynku energii elektrycznej oraz uwzględniać odmienne właściwości rozmaitych źródeł energii odnawialnej, a zarazem brać pod uwagę różne technologie i czynniki wynikające z położenia geograficznego kraju. Powinna również wspierać wykorzystywanie odnawialnych źródeł energii w sposób możliwie prosty i jednocześnie możliwie efektywny, szczególnie w kategoriach kosztów, oraz obejmować wystarczająco długie, co najmniej siedmioletnie okresy przejściowe, jak również prowadzić do podtrzymywania zaufania inwestorów i unikania zbędnych kosztów. Taka propozycja umożliwiłaby energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii skuteczne konkutowanie z energią elektryczną wytwarzaną z nieodnawialnych źródeł energii i ograniczyłaby koszty po stronie konsumenta, co jednocześnie w średnim okresie czasu przyczyniłoby się do zmniejszenia zapotrzebowania na poparcie społeczne;

- 17) wzmożona penetracja rynku energii elektrycznej produkowanej z odnawialnych źródeł energii przyczyni się do wprowadzenia ekonomii skali, a tym samym do redukcji kosztów;
- 18) ważne jest wykorzystanie mechanizmów rynkowych i rynku wewnętrznego, aby energia elektryczna wytwarzana z odnawialnych źródeł energii stała się konkurencyjna na rynku i atrakcyjna dla Europejczyków;
- 19) przy podejmowaniu decyzji o sprzyjaniu rozwojowi rynku odnawialnych źródeł energii należy wziąć pod uwagę pozytywny tego wpływ na szanse rozwoju regionalnego i lokalnego, na poszerzenie perspektyw wywozu, spójność społeczną i możliwości zatrudnienia, szczególnie w przypadku małych i średnich przedsiębiorstw, jak również niezależnych producentów energii elektrycznej;
- 20) należy uwzględnić szczególną strukturę sektora źródeł energii odnawialnej, w szczególności przy okazji przeprowadzania rewizji procedur urzędowych związanych z uzyskaniem zezwoleń na budowę elektrowni wytwarzających energię elektryczną z odnawialnych źródeł energii;
- 21) w niektórych okolicznościach nie ma możliwości zapewnienia pełnego przesyłu i dystrybucji energii elektrycznej wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii bez uszczerbku dla niezawodności i bezpieczeństwa istniejącej sieci energetycznej i w tym kontekście gwarancje mogą obejmować odszkodowanie finansowe;
- 22) koszty przyłączenia do sieci nowych producentów energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii powinny mieć obiektywny charakter, przejrzysty i niedyskryminujący, z czego wynika konieczność rozważenia korzyści, jakich przydaje sieci zbudowanie i przyłączenie nowych generatorów;
- 23) z uwagi na fakt, że cele proponowanego działania nie mogą zostać w stopniu wystarczającym osiągnięte przez Państwa Członkowskie i w związku z tym mogą, z uwagi na rozmiar i efekty proponowanego działania, zostać lepiej osiągnięte na poziomie wspólnotowym, Wspólnota może przyjąć środki, zgodnie z zasadą pomocniczości, jak określono w art. 5 Traktatu. Jednakże ich szczegółowe wykonanie powinno pozostać w gestii Państw Członkowskich, co pozwoli każdemu z nich wybrać

sposób ich wykorzystania najkorzystniejszy z punktu widzenia ich szczególnej sytuacji. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, również określoną w tym artykule, wytyczne niniejszej dyrektywy ograniczają się do kręgu działań koniecznych dla osiągnięcia tych celów,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Cel

Celem niniejszej dyrektywy jest wspieranie zwiększania udziału odnawialnych źródeł energii w produkcji energii elektrycznej na wewnętrzny rynek energii elektrycznej oraz stworzenia podstaw dla opracowania przyszłych ram Wspólnoty w omawianym przedmiocie.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszej dyrektywy, stosuje się następujące definicje:

- a) termin „*odnawialne źródła energii*” oznaczają odnawialne, niekopalne źródła energii (energii wiatru, słoneczna, geotermiczna, falowa, pływów, wodna, biomasy, gazu z odpadów, gazu z zakładów oczyszczania ścieków i biogazów);
- b) termin „*biomasa*” oznacza podatne na rozkład biologiczny frakcje produktów, odpady i pozostałości z przemysłu rolnego (łącznie z substancjami roślinnymi i zwierzęcymi), leśnictwa i związanych z nim gałęzi gospodarki, jak również podatne na rozkład biologiczny frakcje odpadów przemysłowych i miejskich;
- c) termin „*energia elektryczna produkowana z odnawialnych źródeł energii*” oznacza energię elektryczną produkowaną przez elektrownie wykorzystujące wyłącznie odnawialne źródła energii, jak również pewną ilość energii elektrycznej wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii w elektrowniach mieszanych, wykorzystujących także konwencjonalne źródła energii wraz z odnawialną energią elektryczną wykorzystywaną do pompowania w elektrowniach szczytowo-pompowych, z wyłączeniem energii elektrycznej produkowanej w elektrowniach szczytowo-pompowych;
- d) termin „*zużycie energii elektrycznej*” odnosi się do krajowej produkcji energii elektrycznej łącznie z autoprodukcją zwiększoną o przywóz, a zmniejszoną o wywóz (krajowe zużycie energii elektrycznej brutto).

Ponadto stosuje się definicje wymienione w dyrektywie 96/92/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 grudnia 1996 r. dotyczącej wspólnych zasad dla rynku wewnętrznego energii elektrycznej¹¹.

Artykuł 3

---

¹¹ Dz.U. L 27 z 30.01.1997, str. 20.

Krajowe cele indykatywne

1. Państwa Członkowskie podejmują odpowiednie działania w kierunku zwiększenia zużycia energii elektrycznej wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii stosownie do krajowych celów indykatywnych określonych w ust. 2. Działania te muszą pozostawać w proporcji do celów, które mają być osiągnięte.

2. Nie później niż do dnia 27 października 2002 r. i następnie co pięć lat w okresie późniejszym, Państwa Członkowskie przyjmują i publikują sprawozdanie, w którym zawierają krajowe cele indykatywne w zakresie przyszłego zużycia energii elektrycznej wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii w stosunku procentowym do całkowitego zużycia energii elektrycznej w ciągu następnych 10 lat. W sprawozdaniu określa się również podjęte lub zamierzone na szczeblu krajowym środki prowadzące do osiągnięcia krajowych celów indykatywnych. Aby wytyczyć te cele do roku 2010, Państwa Członkowskie:

- uwzględniają wartości odniesienia wyszczególnione w Załączniku,
- zapewniają zgodność celów z wszelkimi zobowiązaniami krajowymi podjętymi w kontekście zobowiązań wynikających ze zmiany klimatu przyjętych przez Wspólnotę na mocy Protokołu z Kyoto do Konwencji Ramowej Narodów Zjednoczonych o zmianach klimatycznych.

3. Państwa Członkowskie publikują, po raz pierwszy nie później niż dnia 27 października 2003 r., a w okresie późniejszym co dwa lata, sprawozdanie zawierające analizę osiągnięć w osiągnięciu krajowych celów indykatywnych, biorąc pod uwagę w szczególności czynniki klimatyczne mogące mieć negatywny wpływ na osiągnięcie tych celów, a także ukazujące, w jakim zakresie środki służące osiągnięciu tych celów pozostają w zgodności z krajowym zobowiązaniem odnoszącym się do wpływu na zmianę klimatu.

4. Komisja na podstawie określonych w ust. 2 i 3 sprawozdań Państw Członkowskich dokonuje oceny:

- zakresu poczynionych przez Państwa Członkowskie postępów w kierunku osiągnięcia krajowych celów indykatywnych,
- zakresu zgodności krajowych celów indykatywnych z globalnym celem indykatywnym, określającym krajowe zużycie energii elektrycznej brutto do roku 2010 w wysokości 12%, w szczególności z zakładanym indykatywnym udziałem energii elektrycznej wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii w wysokości 22,1% zużycia energii elektrycznej ogółem we Wspólnocie do roku 2010.

Komisja opublikuje swoje wnioski w sprawozdaniu, po raz pierwszy nie później niż dnia 27 października 2004 r., a w okresie późniejszym co dwa lata. Gdy jest to właściwe, sprawozdaniu każdorazowo towarzyszą propozycje dla Parlamentu Europejskiego i Rady.

Jeżeli w sprawozdaniu wymienionym w akapicie drugim znajduje się stwierdzenie, że najprawdopodobniej krajowe cele indykatywne nie pozostają w zgodności z globalnym celem indykatywnym z przyczyn nieusprawiedliwionych lub ten stan rzeczy nie znajduje uzasadnienia w wynikach najnowszych badań naukowych, propozycje te w odpowiedniej formie odnoszą się do celów krajowych, łącznie z wiążącymi celami.

Artykuł 4

Systemy wsparcia

1. Nie naruszając art. 87 i 88 Traktatu, Komisja ocenia stosowane przez Państwa Członkowskie mechanizmy, zgodnie z którymi producent energii elektrycznej, na podstawie przepisów wydanych przez władze państwowe, otrzymuje bezpośrednie lub pośrednie wsparcie oraz, na bazie których przyczynia się do osiągnięcia celów ustanowionych w art. 6 i 174 Traktatu, co jednak może skutkować ograniczeniami w handlu.

2. Nie później niż dnia 27 października 2005 r., Komisja przedstawia należycie udokumentowane sprawozdanie z doświadczeń zebranych w trakcie stosowania i współistnienia różnorodnych mechanizmów określonych w ust. 1. Sprawozdanie ocenia osiągnięcia systemów wsparcia określonych w ust. 1, w tym efektywności pod względem kosztów, we wspieraniu zużycia energii elektrycznej wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii, zgodnie z krajowymi celami indykatywnymi określonymi art. 3 ust. 2. Jeżeli stosowne, sprawozdaniu temu towarzyszy propozycja dla Wspólnoty odnosząca się do włączenia w jej ramy systemów wspierania wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii.

Każda propozycja do włączenia w ramy Wspólnoty:

- a) przyczynia się do osiągnięcia krajowych celów indykatywnych;
- b) jest zgodna z zasadami rządzącymi wewnętrznym rynkiem energii elektrycznej;
- c) uwzględnia właściwości rozmaitych źródeł energii odnawialnej, w tym różne technologie i zróżnicowanie geograficzne;
- d) wspiera wykorzystanie źródeł energii odnawialnej w sposób możliwie prosty i efektywny, a jednocześnie jak najwydajniejszy, szczególnie pod względem kosztów;
- e) obejmuje wystarczająco długie, co najmniej siedmioletnie okresy przejściowe stosowania krajowych systemów wsparcia oraz wpływa na podtrzymanie zaufania inwestorów.

Artykuł 5

Gwarancja pochodzenia energii elektrycznej wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii

1. Państwa Członkowskie nie później niż dnia 27 października 2003 r. zapewnią, że w rozumieniu niniejszej dyrektywy, pochodzenie energii elektrycznej wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii można potwierdzić gwarancją ich pochodzenia, na podstawie obiektywnych, przejrzystych i niedyskryminujących kryteriów, ustanowionych przez każde Państwo Członkowskie. Zapewniają one, że gwarancja pochodzenia jest wystawiana w odpowiedzi na odpowiadający tym kryteriom wniosek.

2. Państwa Członkowskie mogą powołać jeden lub więcej właściwych organów, niezwiązanych z działalnością wytwórczą i dystrybucyjną, do nadzorowania wystawiania

gwarancji pochodzenia.

3. Gwarancja pochodzenia:

- wyszczególnia źródło energii, z którego energia elektryczna została wyprodukowana, określając daty i miejsca produkcji, a w przypadku hydroelektrowni ze wskazaniem jej mocy;
- służy zapewnieniu producentom energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii możliwości wykazania, że, w rozumieniu niniejszej dyrektywy, sprzedawana przez nich energia elektryczna jest wytwarzana z odnawialnych źródeł energii.

4. Gwarancje pochodzenia, wystawione zgodnie z ust. 2, powinny podlegać wzajemnemu uznawaniu przez Państwa Członkowskie, wyłącznie jako dowód w kwestiach określonych w ust. 3. Wszelka odmowa uznania gwarancji pochodzenia za taki dowód, w szczególności z przyczyn związanych z ochroną przed nadużyciem finansowym, musi się opierać o obiektywne, przejrzyste i niedyskryminujące kryteria. W przypadku odmowy uznania gwarancji pochodzenia, Komisja może zmusić stronę odmawiającą do uznania gwarancji, szczególnie w obliczu zastosowania obiektywnych, przejrzystych i niedyskryminujących kryteriów, na podstawie których takie uznanie następuje.

5. Państwa Członkowskie lub właściwe organy uruchamiają odpowiednie mechanizmy, aby zapewnić zarówno ścisłość, jak i rzetelność gwarancji pochodzenia oraz, w sprawozdaniu określonym w art. 3 ust. 3, ogólnie określają środki podjęte w celu zapewnienia systemowi gwarancji należytej rzetelności.

6. Po konsultacjach z Państwami Członkowskimi Komisja, w sprawozdaniu wymienionym w art. 8, rozważa, na jakich formach i metodach mogłyby się wzorować Państwa Członkowskie, w celu zagwarantowania pochodzenia energii elektrycznej wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii. Gdy jest to konieczne, Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie propozycję przyjęcia wspólnych zasad w tym względzie.

Artykuł 6

Postępowanie administracyjne

1. Państwa Członkowskie lub właściwe organy powołane przez Państwa Członkowskie oceniają istniejące ramy ustawowe i wykonawcze w odniesieniu do procedur przyznawania zezwoleń lub innych procedur ustanowionych w art. 4 dyrektywy 96/92/WE, stosujących się do przedsiębiorstw elektroenergetycznych wytwarzających energię elektryczną z odnawialnych źródeł energii, co ma na celu:

- ograniczenie prawnych i pozaprawnych barier hamujących zwiększanie produkcji energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii,
- usprawnianie i przyspieszanie procedur na odpowiednich szczeblach administracyjnych, oraz
- zapewnianie obiektywności, przejrzystości i niedyskryminującego charakteru obowiązujących zasad, z pełnym uwzględnieniem specyfiki różnorodnych technologii

stosowanych w przypadku odnawialnych źródeł energii.

2. Państwa Członkowskie opublikują, nie później niż dnia 27 października 2003 r., sprawozdanie z dokonanej oceny określonej w ust. 1, wskazując, gdy jest to właściwe, podjęte działania. Sprawozdanie to ma na celu, w przypadku, gdy jest to właściwe w kontekście ustawodawstwa krajowego, wykazanie stopnia zaawansowania działań, w szczególności w zakresie:

- koordynacji pracy różnych organów administracji w odniesieniu do terminów, przyjmowania i rozpatrywania wniosków o przyznanie zezwoleń,
- opracowania możliwych wytycznych dla działań określonych w ust. 1 oraz uruchomienia procedury „szybkiej ścieżki” dla producentów energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, oraz
- wyznaczenia organów działających w charakterze mediatorów w sporach między organami odpowiedzialnymi za przyznawanie uprawnień a ubiegającymi się o przyznanie zezwoleń.

3. W sprawozdaniu określonym w art. 8 oraz na podstawie sprawozdań Państw Członkowskich określonych w ust. 2 tego artykułu, Komisja dokonuje oceny najlepszych praktyk pod względem osiągnięcia celów określonych w ust. 1.

Artykuł 7

Kwestie dotyczące systemu sieci elektroenergetycznych

1. Bez uszczerbku dla zachowania niezawodności i bezpieczeństwa sieci przesyłowych Państwa Członkowskie podejmują niezbędne środki dla zapewnienia, że podmioty gospodarcze działające na ich obszarze w systemie przesyłowym i systemie dystrybucji, gwarantują przesył i dystrybucję energii elektrycznej wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii. Mogą one także zapewnić energii elektrycznej produkowanej z odnawialnych źródeł energii priorytetowy dostęp do systemu sieciowego. O ile krajowy system elektroenergetyczny dopuszcza takie rozwiązanie, przy rozmieszczaniu instalacji produkcyjnych, podmioty gospodarcze w systemie przesyłowym przyznają pierwszeństwo instalacjom produkcyjnym wykorzystującym odnawialne źródła energii.

2. Państwa Członkowskie ustalają ramy prawne albo wymagają od podmiotów gospodarczych działających na ich terenie w systemie przesyłowym i w systemie dystrybucji określenia i opublikowania ich własnych normatywnych zasad, odnoszących się do ponoszenia kosztów dostosowania technicznego w rodzaju powiązań, czy wzmocnienia sieci przesyłowej, koniecznych w celu zintegrowania nowych producentów dostarczających energię elektryczną wytwarzaną z odnawialnych źródeł energii do wspólnej sieci.

Zasady te opierają się na obiektywnych, przejrzystych i niedyskryminujących kryteriach, ze szczególnym uwzględnieniem wszystkich kosztów i korzyści związanych z przyłączeniem tych producentów do sieci. Zasady te przewidują różne rodzaje przyłączeń.

3. Gdy jest to właściwe, Państwa Członkowskie mogą żądać od podmiotów gospodarczych działających w systemie przesyłowym i systemie dystrybucji pokrycia w

całości lub w części kosztów określonych w ust. 2.

4. Od działających w systemie przesyłowym i systemie dystrybucji podmiotów gospodarczych wymaga się zaopatrzenia każdego nowego producenta chcącego przyłączyć się do sieci, w wyczerpującą i szczegółową prognozę ocenę związanych z przyłączeniem. Państwa Członkowskie mogą zezwolić producentom energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii chcącym przyłączyć się do sieci, na ogłoszenie przetargu na roboty przyłączeniowe.

5. Państwa Członkowskie ustalają ramy prawne lub żądają od podmiotów gospodarczych, działających w systemie przesyłowym i systemie dystrybucji, określenia i opublikowania własnych zasad normatywnych odnoszących się do udziału wszystkich korzystających z nich producentów w kosztach instalacji systemowych takich, jak przyłączenia i wzmocnienia sieci przesyłowej.

Udział ten wymusza się za pomocą mechanizmów opartych o obiektywne, przejrzyste i niedyskryminujące kryteria, uwzględniając korzyści, jakie odnoszą z przyłączenia pierwsi i kolejno przyłączani producenci, jak również podmioty gospodarcze działające w systemie przesyłowym i systemie dystrybucji.

6. Państwa Członkowskie zapewniają, że obciążanie opłatami za przesył i dystrybucję nie dyskryminuje energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, w szczególności energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytwarzanej w regionach peryferyjnych, jak regiony wyspiarskie i regiony o niskiej gęstości zaludnienia.

Gdy jest to właściwe, Państwa Członkowskie wprowadzają ramy prawne lub żądają od podmiotów gospodarczych działających w systemie przesyłowym i systemie dystrybucji gwarancji, że opłaty pobierane za przesył i dystrybucję energii elektrycznej z elektrowni wykorzystujących odnawialne źródła energii odpowiadają korzyściom płynącym z poniesienia kosztów przyłączenia takiej elektrowni do sieci. Korzyści takie płyną z bezpośredniego wykorzystania sieci niskonapięciowej.

7. W sprawozdaniu określonym w art. 6 ust. 2, Państwa Członkowskie rozważają także, jakie należy podjąć środki, aby ułatwić energii elektrycznej wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii dostęp do sieci. Sprawozdanie to zawiera między innymi badanie, czy istnieje możliwe wprowadzenie pomiaru dwukierunkowego.

Artykuł 8

Sprawozdanie zbiorcze

Na podstawie sprawozdań sporządzonych przez Państwa Członkowskie na mocy art. 3 ust. 3 i art. 6 ust. 2, Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, nie później niż dnia 31 grudnia 2005 r., a w okresie późniejszym co pięć lat, sprawozdanie zbiorcze w sprawie wykonania niniejszej dyrektywy.

Sprawozdanie to zawiera:

- ocenę postępów w świetle kosztów zewnętrznych energii elektrycznej wytwarzanej z nieodnawialnych źródeł energii i wsparcia państwa dla produkcji energii elektrycznej,

- uwzględnienie możliwości osiągnięcia przez Państwa Członkowskie krajowych celów indykatywnych określonych w art. 3 ust. 2, globalnego celu indykatywnego określonego w art. 3 ust. 4 oraz istnienia rozróżnienia między dwoma odrębnymi źródłami energii.

Jeżeli jest to właściwe, Komisja wraz ze sprawozdaniem przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie dalsze wnioski.

Artykuł 9

Transpozycja

Państwa Członkowskie wprowadzą w życie, najpóźniej do dnia 27 października 2003 r. przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Przepisy przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie

Artykuł 10

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 11

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 27 września 2001 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

N. FONTAINE

Przewodniczący

W imieniu Rady

C. PICQUÉ

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Wartości bazowe dla ustalanych w Państwach Członkowskich krajowych celów indykatywnych związanych z udziałem energii elektrycznej wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii w zużyciu energii elektrycznej brutto do roku 2010*.

W niniejszym Załączniku podaje się wartości bazowe do ustalenia krajowych celów indykatywnych związanych z energią elektryczną wytwarzaną z odnawialnych źródeł energii („RES-E”) określoną w art. 3 ust. 2:

	RES-ETWh 1997**	RES-E% 1997***	RES-E% 2010***
Belgia	0,86	1,1	6,0
Dania	3,21	8,7	29,0
Germany	24,91	4,5	12,5
Grecja	3,94	8,6	20,1
Hiszpania	37,15	19,9	29,4
Francja	66,00	15,0	21,0
Irlandia	0,84	3,6	13,2
Włochy	46,46	16,0	25,0 ¹
Luksemburg	0,14	2,1	5,7 ²
Niderlandy	3,45	3,5	9,0
Austria	39,05	70,0	78,1 ³
Portugalia	14,30	38,5	39,0 ⁴
Finlandia	19,03	24,7	31,5 ⁵
Szwecja	72,03	49,1	60,0 ⁶
Zjednoczone Królestwo	7,04	1,7	10,0
Wspólnota	338,41	13,9%	22%****

* Biorąc pod uwagę wartości bazowe określone w niniejszym Załączniku, Państwa Członkowskie przyjmują konieczne założenie, że wytyczne dotyczące pomocy państwa na rzecz ochrony środowiska uwzględniają istnienie krajowych systemów wsparcia produkcji energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych.

** Dane te odnoszą się do krajowej produkcji RES-E w 1997 r.

*** Udział procentowy RES-E na lata 1997 i 2010 oblicza się na podstawie krajowej produkcji RES-E podzielonej przez krajowe zużycie energii elektrycznej brutto. W przypadku handlu wewnętrznego RES-E (z uznaną certyfikacją bądź zarejestrowanym pochodzeniem) obliczenie tych udziałów procentowych

wpłyne na wyniki dotyczące roku 2010 dla danego Państwa Członkowskiego, lecz nie na wynik ogółem dla całej Wspólnoty.

**** Wynik w zaokrągleniu wynikający z wyżej wymienionych wartości bazowych.

¹ *Włochy* przyjmują stanowisko, że udział w wysokości 22% byłby wartością realną przy założeniu, że krajowe zużycie energii elektrycznej brutto w roku 2010 wyniesie 340 TWh. Biorąc pod uwagę wartości bazowe określone w niniejszym Załączniku, Włochy przyjęły założenie, że krajowa produkcja energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii brutto w roku 2010 wyniesie 76 TWh. Liczba ta obejmuje udział części odpadów miejskich i przemysłowych niepoddających się biodegradacji, wykorzystanych zgodnie z przepisami wspólnotowymi odnoszącymi się do gospodarki odpadami. W związku z tym możliwość osiągnięcia określonego w niniejszym Załączniku celu indykatywnego jest uwarunkowana, między innymi, efektywnym poziomem krajowego popytu na energię elektryczną w roku 2010.

² *Luksemburg*, biorąc pod uwagę indykatywne wartości bazowe wymienione w niniejszym Załączniku, przyjmuje stanowisko, że określony na rok 2010 cel jest możliwy do osiągnięcia jedynie w zależności od tego, czy:

- zużycie energii elektrycznej w roku 2010 ogółem nie przekroczy zużycia z roku 1997,
- ilość energii elektrycznej wytwarzanej z energii wiatru można pomnożyć przez współczynnik 15,
- ilość energii elektrycznej wytwarzanej z biogazu można pomnożyć przez współczynnik 208,
- można w całej rozciągłości uwzględnić energię elektryczną wytwarzaną z wykorzystaniem jedynej w Luksemburgu spalarni odpadów miejskich, która to energia w roku 1997 stanowiła połowę energii elektrycznej wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii,
- można zwiększyć do 80 GWh ilość energii elektrycznej wytwarzanej fotowoltaicznie, oraz w jakim stopniu, z technicznego punktu widzenia, wyżej wymienione warunki można spełnić w wyznaczonym czasie. Wobec braku zasobów naturalnych, wyklucza się dodatkowy wzrost ilości energii elektrycznej wytwarzanej w elektrowniach wodnych.

³ *Austria* przyjmuje stanowisko, że udział w wysokości 78,1% byłby wartością realną przy założeniu, że krajowe zużycie energii elektrycznej brutto w roku 2010 wyniesie 56,1 TWh. Ze względu na fakt, że wytwarzanie energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych jest w wysokim stopniu zależne od energii wodnej, a w związku z tym od rocznych opadów deszczu, wartości dla lat 1997 i 2010 należy obliczyć stosownie do planu długofalowego, biorącego za podstawę warunki klimatyczne i hydrologiczne.

⁴ *Portugalia*, biorąc pod uwagę wartości bazowe określone w niniejszym Załączniku, przyjmuje stanowisko, że aby zachować udział energii elektrycznej wytwarzanej ze źródeł odnawialnych z roku 1997 jako cel indykatywny na rok 2010, należy przyjąć założenie, iż:

- możliwa będzie kontynuacja krajowego planu budowy nowej hydroelektrowni o mocy przekraczającej 10 MW,
- moc pozostałych źródeł energii odnawialnej, której pozyskanie będzie możliwe jedynie przy finansowym wsparciu ze strony państwa, zwiększy się ośmiokrotnie w stosunku rocznym w porównaniu z wydajnością uzyskaną w ostatnim okresie.

Założenia te sugerują, iż nowe możliwości wytwarzania energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych, z wyjątkiem wielkich hydroelektrowni, wzrosną w stosunku rocznym dwukrotnie w stosunku do współczynnika wzrostu krajowego zużycia energii elektrycznej brutto.

⁵ W *fińskich* planach działań związanych z odnawialnymi źródłami energii cele wyznacza się według ilości odnawialnych źródeł energii do wykorzystania w roku 2010. Cele te wyznaczono w oparciu o szczegółowe opracowania z przeszłości. Plan działań został zatwierdzony przez rząd fiński w październiku 1999 r. Zgodnie z fińskim planem działań udział energii elektrycznej wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii do roku 2010 wyniósłby 31%. Taki cel indykatywny jest bardzo ambitny i jego osiągnięcie w Finlandii wymagałoby uruchomienia środków wsparcia na szeroką skalę.

⁶ *Szwecja*, biorąc pod uwagę wartości bazowe określone w niniejszym Załączniku, przyjmuje stanowisko, że możliwości osiągnięcia celu są w wysokim stopniu zależne od czynników klimatycznych, mających ogromny wpływ na poziom produkcji energii wodnej, w szczególności od wahań w pomiarach opadów deszczu, opadów deszczu w różnych porach roku oraz przepływu wód w rzekach. Ilości energii elektrycznej wytwarzanej w hydroelektrowniach mogą ulegać znacznym zmianom. W latach nadzwyczaj suchych produkcja może wynosić zaledwie 51 TWh, podczas gdy w latach obfitych opadów deszczu może sięgać 78 TWh. Dlatego też wskaźnik z roku 1997 należy przeliczyć na podstawie planu długofalowego, w oparciu o wyniki badań naukowych z dziedziny hydrologii i badań nad zmianą klimatu.

W krajach charakteryzujących się wysokim udziałem produkcji energii wodnej jest to powszechnie stosowana metoda, polegająca na wykorzystaniu danych statystycznych dotyczących przepływu wód w rzekach odnotowanego w okresie od 30 do 60 lat. Stąd, zgodnie z metodologią szwedzką i na podstawie warunków odnotowanych w latach 1950 - 1999, biorąc poprawkę na wahania w ogólnej zdolności produkcyjnej w zakresie energii wodnej oraz w ilości opadów na przestrzeni określonych lat, średnia produkcja energii wodnej wynosi 64 TWh, co odpowiada jej udziałowi za rok 1997 w wysokości 46% i w

tym kontekście Szwecja stoi na stanowisku, że dla roku 2010 bardziej realny jest udział w wysokości 52%. Ponadto możliwości Szwecji w osiągnięciu celu ogranicza fakt, że pozostałe niewykorzystane rzeki znajdują się pod ochroną prawną.

Ponadto możliwości Szwecji w osiągnięciu celu w wysokim stopniu zależą od:

- rozwoju elektrociepłownictwa (CHP), w zależności od gęstości zaludnienia, zapotrzebowania na ciepło i postęp technologiczny, w szczególności w dziedzinie wykorzystania gazyfikacji czarnego ługu, oraz
  - dopuszczenia elektrowni wiatrowych zgodnie z prawem krajowym, z uwzględnieniem społecznej akceptacji oraz od postępu technologicznego i rozbudowy sieci elektroenergetycznych.
-